

ERDÉLYI GAZDA

AZ ERDÉLYI GAZDASÁGI EGYLET

Megjelenik minden pénteken egy iven és az egyleti tagoknak ingyen küldetik meg.

Nem tagok egész évre 2 frttal fizethetnek elő, féléves előfizetés el nem fogadtatik.

HIVATALOS

KÖZLÖNYE.

Pénz- és értékküldemények az ERDÉLYI GAZDA KIADÓ-HIVATALÁHOZ, a lap szellemi részét illető közlemények az ERDÉLYI GAZDA SZERKESZTŐSÉGÉHEZ czimzendők.
A hirdetési díjszabályzatot lásd az utolsó lapon

Szerkesztő bizottság: elnök **Paget János; Berde Áron, Szentgyörgyi József, Vörös Sándor,**
helyettes szerkesztő: **Szabó Sámuel.**

Tartalom: A párisi közkiállításról, VIII. — K.-monostori tanítézet zárünnepélye. — A lókitelti tilalom megszüntetése. — Selyem gubók beváltása. — Miként rendeztem egy új gazdaságot? — Érdekes új pár. G. K. — Ujdonságok a nagyvárad kiállításán. **Gobóczy Károly.** — A Mokri buza. **Zeyk József.** — Adatok, Oláhország borkereskedéséről. — Ingyen orvoság. **Karácsony Sándor.** — Szakirodalom: „a mezei gazdaságtan,” írta **Vörös Sándor.** — Szárnyas állatok hizlalása. **K. L.** — Választmányi ülés, jul. 15. — Országos vásár Kolozsvárrt, aug. 1. — Gazd. tudósítások: (N.-Doba, Czerna). — Szerkesztői posta. — Hirdetés. — Piaczi árak.

A párisi közkiállításról.

(Eredeti tudósítás.)

(G. V.) VIII. A Trocadéro egyik legérdekesebb pavillonja az, mely a hasznos és ártalmas rovarokat, azoknak szaporítására vagy irtására vonatkozó eljárásokat és eszközöket mutatja be. Az első között természetesen a méh és selyemhernyó foglal helyet, a károsak között főleg a phylloxera szerepel óriási pusztításaival.

A méhészet Franciaországban, a század második felében kétségkívül haladást tett, mert míg azelőtt az évi termelés csak 5—6 millió forintot képviselt és 2—3 millió forintnyi bevételre volt szükség — a hatvanas évek végével már 10—12 millió forint értéket találunk és ma már csak nyers viaszt hoznak be, mely feldolgozva hagyja el Franciaország határait. A méhkasok száma 2—2½ millió között váltakozik, a jobb vagy rosszabb évek szerint és nagyon nevezetes tapasztalat az, hogy a méhesek nagysága apadt ugyan, de azoknak elterjedése nagyobb mérvet öltött, tehát általánosabbá vált. Fordult elő eset, hogy egy méhesben 1000—1500 népet lehetett találni, — ma nagy ritkaság azon nagyobb termelő, ki 4—500 kassal bír; nemzetgazdasági szempontból e változás nagyon örvendetes, okul a kézi munka és magának a méhnek is megdrágulását hozzák fel, valamint azt is, hogy ma csak nagy gondozással lehet a megfelelő jövedelmet biztosítani. A legjobb

méz Gâtinaisban és Bretagneban készül, a népes kas ára azelőtt 5—6 forintot tett, most már a jobb helyeken 9—10 forinttal adják és veszik; igaz, hogy a termelés is nagyobb: régebben 15—16, ma pedig 20—25 kilo mézet számítanak egy jó kapár után. A méhészet haladása — mint a francziák is bevallják — Németországnak köszönhető, innen nyerték a legjobb, legutánzásraméltóbb példát, de a méhészet felvirágzását főleg onnan számítják, mióta a vasutak terjedésével lehetségessé vált egy a méhet magát, mint annak termékeit könnyen, olcsón és czélszerűen elszállítani. A francia igen hamar belátta, hogy degenerált belföldi fajtái nem felelnek már meg a kor fokozott igényeinek; jobb, munkásabb méhet kellett keresni s ezt meg is találta a karnioliai, főleg azonban a liguriai, vagy olasz méhben, mely leginkább el van terjedve. Sok érdeme van e tekintetben a francia központi méhész-egyletnek, mely szóval, írásban és példával hat és buzdít; neki lehet tulajdonítani, hogy az ország a méhek minőségét illetőleg nagyon magas fokon áll. Algier fekete méhei inkább csak helyi érdekekkel bírnak. A legújabb statisztikai adatok szerint a méztermelés kereken 100,000 metermázsára tehető évenként.

A selyemhernyó tenyésztése Franciaországban igen sok kezét foglalkoztat és így nagyon természetesen számos honosítási kísérletre is bukkanunk, mely a szederlevélből táplálkozó hernyót, más, olcsóbban és az éghajlat viszonyosságaitól függetlenebben felnevelhető fajokkal kívánta pótolni. Először a nagy hernyókba vetették bizalmukat, megkísérelték a Bombyx militát és a Bombyx arrindiát, mindkettő Bengáliából származik, de nem felelt meg a várakozásnak. Jobban sikerült az Attacus cynthia — a bálványfán élő hernyó — és Bombix Yama-Maí, a tölgyselymér tenyésztése; be kell azonban vallani, hogy az u. n. közönséges selymér által adott selyem mindeddig túlhaladva nincs és ha mindezen próbák bírtak némi jogosultsággal, ezt csak annak lehet tulajdonítani, hogy az 1864-ben fellépett és pusztító hernyóbetegség által

okozta baj és kár sürgető orvoslást kívánt, ezt pedig más, erőteljesebb, ellenállóbb fajoknak meghonosításával gondolták elérni. Ekkor kezdte meg a nagy tudós Pasteur nevezetes kutatásait és öt évi fáradságos munka után képes volt górcsövi eljárásával módot adni a beteg tojások felismerésére és a rekeszpetezés rendszere által a felnevelés sikerét is biztosítani s tényleg 1870 óta a selymér tenyésztése ismét gyarapodásnak indult. Közepes években a francia selyem-kokon kereken 24,000 metermázsát tesz, a mi természetesen nem fedezheti a gyártás szükségleteit, miért is majd minden évben 20,000 metermázsa kokont és mintegy 40—50,000 mm. nyers selymet hoznak be.

Az ártalmas rovarok száma úgy szólván évről-évre nagyobb és a cultura terjedésével és intensívásával együttesen gyarapodik. Mindenekelőtt a phylloxerát kell említeni, mely iszonyu pusztításokat tett és tesz, vele nem csak az a baj, hogy menete majdnem fellaróztathatlan, hanem főleg az, hogy az orvosság a betegséget, de vele együtt a beteget is megöli, t. i. az eddig ajánlott és sikeres szerek megsemmisítik ugyan a phylloxerát, de a szőlő sem állhatja ki a drásticos kúrát és odavész! Franciaország szőlőterülete 1,583,000 hectare-t tett a phylloxera megjelenése előtt, ma 260,000 hectareal, tehát egy hatodrésszel kevesebb van és napról-napra újabb hírek érkeznek a vész terjedéséről. A termelésben már érezhető e tetemes hiány és a kiár- és minőségben versenyezni tudna; itt-ott elhódíthatná a francziáktól az oly rég uralt borpiazzot!

A mi magát a kiállítást illeti, az véghetetlenül egyszerű; tojásdad-alaku faépület, mely minden külső és belső diszt nélkülöz, sőt még a szükséges adatokat, neveket sem találjuk feljegyezve. Ugy látszik, hogy a francziák is a legtöbb pénzt a művészeti és ipari kiállítványok csinos bemutatására költötték, legalább a mezőgazdaságra s vele rokon ágakra alig látunk gondot fordítva! A francia gazda még ezt is megköszöni, 1867-ben a billancourtei szigetre volt száműzve, mely távolléte mellett még a közlekedési eszközök hiányában is szenvedett: evvel szemben ma mindenesetre jobb helyre került.

A mi a méhészetet illeti, be kell vallani, hogy kaptárokat illetőleg semmi újjal sem lehet találkozni. Feltűnt Fournier kaptára, mely a kolozsvári Hutter Samufélével majdnem teljesen azonos (ő úgy nevezi: „ruche mixte“); Sagot abbé, Saint Péé és Renard mozgó építményü kaptáraik, melyeknek üveg-táblái mögött vígan dolgozik a szorgalmas nép; egyik hőmérővel, a másik dupla fonékkal van ellátva s a hideg ellen oly jól véd, hogy szabadban maradhat télen át is. Freyvirth forgatható méhkasának előnye nem elég szembetűnő és úgy látszik csak is a könnyű szerü hozzáférhetésben álló. Eszközök a mik vannak, német utánzások, főleg szalmakások készítésére. Bordessolle ballonalaku etető készüléket állít ki, melyben a szörp (a francziák főleg ezt etetik) lassan-lassan csepeg egy kis edénybe, a kijárási dróttostéllyal van elzárva. Nagyon szép a csemogemézek kiállítása úgy lépben; mint színmézben, kivált Petit cég tiúnik ki e tekintetben, a viasz jó minőségben nagy számmal van képviselve, mindkettőnek nyeresére

különbféle prés és szerkezet szolgál. A selymészet főleg kokonokkal szerepel, nevezetes a különböző fajok összehasonlító kiállítása, mely gyakran a hernyokra és azoknak különböző életstadiumaira is kiterjed, majd mindenütt a Pasteurféle eljárás üdvös következményeivel lehet találkozni, melynek segédeszközei szintén ki vannak állítva.

A hasznos és ártalmas rovarok részint színes képekben, részint külön gyűjteményekben vannak bemutatva, nagyon szép a Dillon kapitány és a nyugati franciaországi gazd. egyesület collectiója. Az ártalmas rovarok közt a — bolha is helyet foglal; van aztán ellene és egyéb alkalmatlan „házi állat“ ellen elég szer és por! Van néhány darázs-, valamint csigafogó, szerkezete nem épen czélszerűtlen, de nagyban alkalmazásának aránylag magas ára fog határt szabni. —

A kolozsmonostori m. k. gazdasági tanintézet zárünnepélye.

Nevezett tanintézetnek 1877/8-ik tanéve július hó 31-én az erdélyi gazdasági egyesület küldöttsége s az intézeti tanári kar s az összes hallgatóság jelenlétében ünnepélyesen bezáratott. Vörös Sándor igazgatónak alkalmi beszéde után, melyben az intézetnek a lefolyt tanévi összes mozzanatait előadja, ugyanezen alkalommal osztattak ki az erdélyi gazdasági egyesület által alapított „Gróf Mikó Imre“- és az egyesület által kezelt s adományozott „Bors Albert“-féle százforintos jutalomdíjak. Az erdélyi gazdasági egyesület mélt. Szabó József alelnök, ngos. Páll Sándor kir. tanácsos és tankerületi főigazgató, miut választmányi tag és Szentgyörgyi Lajos vál. tag urakból álló küldöttségéből ngos. Páll Sándor ur emelkedett szavakkal emlékezvén meg gr. Mikó Imre érdemeiről, a nevére nevezett jutalomdíjat Balogh Mózes III-ad éves hallgatónak adta. — Szentgyörgyi Lajos ur a Bors Albert ur nemes intencióiról szólván kegyelettel, az alapító nevére nevezett díjat Ruisz Gyula, III-ad éves hallgatónak kézbesíté. Szabó J. alelnök ur dicsérettel olvasván föl még a jutalomdíjakra ajánlott Ákoncz János, Brauner József és Szentkirályi János III. éves és most már végzett hallgatók neveit, a távozó III-ad éves hallgatók mindegyike a nagyméltóságú ministerium által kiosztás végett küldött gazdasági művekből egy-két példánnyal megajándékozottat.

— Legközelebbi számsímban a gazd. tanintézet lefolyt tanévére kimentő közleményeket adunk. — ó.

A lókviteli tilalom megszüntetése.

A Nagyméltóságú földmivélés-, ipar- és kereskedelmi minister ur 17945 szám alatt hozzám küldött sürgönyében tudatja, hogy aug. 2-án a lókviteli tilalom teljesen megszűnik, miről a tisztelt tenyésztő urakat, a legnagyobb örömmel értesitem.

Br. Bánffy Ernő,
kolozsmegyei lótenyésztő-bizottsági elnök.

Selyemgubók beváltása.

Folyó évi 15006 sz. a. kelt ministeri rendelet folytán azon vidékeken termelt selyemgubók, melyek közelében állami beváltó állomás nem létezik, a szegszárdi kir. selymtermelési

felügyelőség által lefojtott állapotban f. évi augusztus 20-ig váltatnak be.

Beváltási ár I. oszt. kiloja 2 frt 40 kr. II. oszt. (foltos, puha, kettős csepű) 1 frt.

Szállítás a lefojtástól 12 nap múlva könnyű zsákokban postán eszközzendő, nagyobb csomagok hajón per Gemencz, vaspályán per Báttaszék küldendők.

Kísérletből eredt kisebb termések szállítási költség miatt a jövő évihez visszatartandók.

Bizományosok által feladott szállítmányok tulajdonosai sziveskedjenek a szállító levélen saját nevök s lakhelyöket tudatni.

Szegszárd, 1878 július 15.

A felügyelőség.

Miként rendeztem egy új gazdaságot? és fizettem le 8000 forint adósságot!

Gazdasági lapok olvasása által!

A t. olvasók azt fogják mondani rá: mese; mi is olvasunk gazdasági lapokat s még sem vagyunk oly szerencsések. Azok pedig, a kik gazdasági lapokat nem olvasnak, mikor ezt meghallják mondani fogják: „hiszen ha igaz volna, mi is azonnal előfizetnénk s nem volna nálunknál szorgalmasabb olvasó.”

Nálunk még a nem olvasók száma igen nagy, úgy hogy ha mind azok, kik hivatva volnának gazdasági lapokat olvasni és nem olvasnak, — előfizetni sietnének: akkor csakugyan beállna azon hallatlan eset, hogy a gazdasági lapok nyomtató betűit minden negyed évben változtatni kellene!

A minden oldalú kételkedőkkel szemben kijelentem, hogy a mit elbeszélék nem mese, hanem megtörtént dolog; csak hogy a gazdasági lapok pusztán olvasása még nem elég a sikerre; ez csak úgy vezet eredményre, ha az olvasottakat körülményeinkhez alkalmazni tudjuk. Imé! hallgassák meg olvasóink egy kezdő gazdának saját vallomását:

„Az 1848-ik évben, házasságom után egy falusi birtoknak birtokába jutottam. Azelőtt iparos lévén, a mezőgazdasághoz nem értettem, sőt még a gazdaságban előforduló munkákat sem ismertem.

Birtokomat a vételkor 7000 forint adósság terhelte; az épületek százanandó karban; a felszerelés nagyobb része eladva; az istállóban csak egy pár tehén s 1—2 bornyu tengett; a legjobb földek és rétek részes haszonbérbe voltak kiadva; a többi föld kizsárolva.

A rétek részint mohával ellepve, részint vizenyös voltak: nál fogva füzfabokrokkal benöve. Vizlevezető árkokról szó sem volt, sőt azt véltem, hogy a rétnak vizenyösnek kell lennie, mert másképp füvet nem is terem, a termőtalaj a szántóföldeken 4—6 hüvelyknél nem volt vastagabb, az altalaj pedig többnyire vízhatlan agyag. A birtoknak távolabb eső része elmosódott, bokrokkal benőtt s köves legelőből állott. Az erdő: fenyő, éger, s nyírfával elegyes; ennek is nagyobb része letarolva és eladva, a még megmaradt rész pedig szél és vihar által megrongálva s megritkítva.

Ily körülmények közt segítség nélkül állottam. Szomszédjaimtól sem kérhettem tanácsot, mert azok is hasonló körülmények közt voltak. Sokáig gondolkoztam mi teendő legyek? végre határoztam. Legsürgősebb volt egy kis pénzt szerezni a legsürgősebb beruházások fedezésére; ezért még 1000 forintot vettem fel költsön.

Ezen a pénzen vettem jó igavonó teheneket; megszereztem a szükséges szekereket s más gazdasági eszközöket. Egyik utamban egy birtokossal találkoztam, kivel gazdaságról társalogván s körülményeimet vele közölvén, tanácsát kértem. Utitársam a haladás embere lévén több jó tanács közt gazdasági lapok olvasását is ajánlotta. Tanácsát követtem: rögtön egy gazdasági lapot rendeltem meg s ezen forrásból szorgalmasan merítettem, az olvasottat megtanultam, gondolkoztam, elmélkedtem felette és csakhamar oly igazán éreztem ennek a néma társalgásnak nagy hasznát, hogy a lap minden következő számának megérkezését nyugtalankodva, nehezen vártam.

Utitársam utasítása folytán trágya fészkeimet javítottam s trágyalétartóval elláttam; a trágyafészkeket fákkal körül ültettem. Istállóimat rendeztem s állataimat okszerűen takarmányozni kezdettem. Később az egyes haszonbérben volt szántóföldeket és réteket visszavettem, de mindig csak azon arányban, a mint állataim szaporodtak. Rétejeimről a bokrokat irtogattam; a mohát kitépettem s az ilyen helyeket trágyalével, melybe hamu és mész volt keverve, öntöztem. Keverttrágya-rakásokat készítettem s ezekkel évenként rétejeimet trágyáztam. Ezen eljárásom folytán rétejeim most már mind jó karban vannak. Földjeimet szintén javítottam; ezekre vízholdott földet és iszapot hordattam; a tulvizes területeket lecsapoltam; a munkát nehezítő köveket kiszedtem; a sekély termőréteget lassanként mélyítettem s az előbbi rablógazdaságból először három nyomasu, később váltórendszerre tértem.

Ezen kitartó szorgalommal eszközölt és folytatott javítások folytán szántóföldjeim, melyekről ezelőtt az elvetett magnak legfennebb csak 4—6-szorosát kaptam, most 8—10-szeresét adják. Végre megjegyzem, hogy ma adósságaim kifizetve, szántóföldjeim s rétejeim jó állapotban vannak; erdőmet ültetésekkel tetemesen jobb karba jutottam.

Szomszédjaim pedig, a kik példámon okultak és utánnozni kezdtek, szintén nem panaszkodnak örökké, csak a mostoha időjárás és elviselhetetlen terhek ellen, hanem szembetűnő jólétnek örvendenek. . . .“

Eddig tart az elbeszélés. A ki nem hiszi: próbálja meg! . . . X.

Érdekes új pár.

Magdolna Angevine és Malingre nagysámék koránkelők, jó dolgosak, szépek: azért én mindkettőt örökbe fogadám.

Közelebb a kertben megpillantván őket s gyors fejlődésükben, szép szöke firtjökkel s ragyogó szemöknek édes gerjelmével megvallom, hogy egészen elbűvöltek.

Magdolna szemlesütve zöld lomb alá vonult s harmatban fűrosztott ruganyos gyöngytestét féltve, lombárnynyal leplez.

Malingre mez nélkül, szabadon, tetszlegön mosolyogva a napsugárral játszott s tölem buzdításul nyert gyűrűm mutogatá. Jer csak velem kaczer leány, — másik kissé marad — jer kiállításba. Most itt van és megtudván ezt a hegy éjszemű lovagja, kisburgundi urfi, ő is eljött s Malingrénak párjával szegődött, édességtől áradozó szép gömbölyű tagjaikat egymás mellett, illatos rózsák közt, itten pihentetik, várva Magdolnát is, ki nincs miért késlekedjék, mert bogyoja juliusban édesebb, mint bármelyik szőlő. Meggyőződhetik erről, ki a nagyváradi tárlatba jó.

Gobóczy Károly.

Ujdonságok a nagyváradi kiállításon.

Dinnye, szőlő a biharmegyei gazdasági egyesület csarnokában f. év július 28-án már több helyről állítottak ki. Nevezetesen Csorba Miklós által a lat. szert. püspökség hegyi szőlőjéből érett fekete „kisburgundi“ szőlő. Gombay János helybeli tanítótól krími sárga dinnye, Nurizsán Pétertől 5—6 kilogramm súlyu görögdiinnyék — egy-egy példány ára 75 kr, — a gazd. egyesület kertjéből „Malingre“ korai fehér szőlő, nemzeti görög dinnye.

Ezeket kivül kiállítottak legujabban Ruff Sebőtől Püspökből háromféle szép korai almák; Csorba Miklóstól a már 4 héttel ezelőtt is érett szép és legizletesebb Harverstféle sárga almák. A gazdasági egyesületi telepről, a legszebb rózsáktól környezve, különféle alma, ringló stb. gyümölcsök. Kelendőség esetén több helyről a nemesebb fajdiinnyék folyton küldése is ígértetett.

Gobóczy Károly.

A Mokri buza.

Gazdatársaim bizonnyal mind ösmerik névről Békés megye gazdasági egyesületi titkáranak, Mokri Sámuel urnak nemesített buzáját, de sőt többen lesznek, kik magok kísérletet tettek ezen buzanemmel. Átlátva, a buza, hazánk ezen fontosabb kiviteli cikke nemesítő tenyésztésének fontosságát, főleg erdélyrészi megyéinkben, hol ez eddig igen is figyelmen kívül hagyott, magam is kísérletet tettem Mokri Sámuel ur buzájával. Maros-gombási birtokom váltó gazdasága részére, tőle 1875. őszén, 8 mérő elsőrendű magbuzát hozattam, mérőjét 12 frt árral fizetve meg.

Ezen vető-magot 8 holdba elvetve, megkezdém kísérletemet; mely Mokri Sámuel ur nemesítő eljárásán kívül, (a legnagyobb kalászok szedetése, a nemesítő vetéstábla részére), még abból állott, hogy a legnagyobb kalászokból nyert új nemesítő magbuzához, a megelőző évi nemesítő vetéstábla összes termésének legsúlyosabb szemeit, az ösmert Pernolet-rosta segítségével kiszemeltetve, a nemesítő vetéstábla részére, ugy állítam össze vető-magomat, hogy egyenlő mennyiségben vegyítettem legnagyobb kalászokból nyert magot, a legsúlyosabb kiszemelt magokkal. Ez által arra törekedve, hogy ne csak fejlett kalászu sokat eresztő buzát tenyészsek, de az minél súlyosabbá is legyen.

Az 1876 és 77-ik évek, a buzatenyésztésre nem lévén kedvezők, ezen kísérleteimre nézve, nem nyújtottak kellő tájé-

kozást, mind a mellett Mokri buzám szebben fejlődött és jutalmazóbban termelt, mint a közönséges hazai buza. És eljárásom jutalmául évről-évre fejlettebb nemesítő magot kaptam. Folyó évben azonban bővebb tapasztalatokra nyujt alkalmat Mokri buzám tenyésztése. Nemesítő és első osztályu magom vetésének növényzete, már az őszön feltűnő szép sás-szerű levélzettel diszlett és tavasszal gyönyörűen bokrosodott, terjedt, magas szalmán nagyfejű tele kalászokat hozott és gyönyörű egyenlő volt. A nemesítő tábla 8 katastralis holdján összesen 400 embermagasságu, 15 kévés kereszt termés lett, melyek átlagban megadják a $\frac{1}{2}$ hectolitert s 200 hectoliter elsőrendű buzát fogadni, ezen tábla, mi holdanként 25 hectoliter óriási termést tesz.

Igaz, hogy ezen termés hét táblás váltógazdaságnak, trágya és repeze után jövő táblájában, 12 hüvelyk távolságu vetés és egyszeri kapálás, továbbá még egyszeri gyomlálás mellett eredményeztetett. Elsőrendű maggal elvetett 36 katastralis hold buzatáblák, melyekben átlagosan 36,—15 kévés kereszt és melyekből átlagosan 40 liter magra számítok, a próba szerint. Adnak így katastralis holdanként mintegy 14 hectoliter nagy termést. Nagy termésuek mondom, mivel nálunk ugar gazdaságban jó földben, hat hüvelykre vetve és nem kapálva, ily termést csak első osztályu Mokri buzámmal értem el.

Nálam a júniusban mutatkozott, de teljesen elszállott repülő üszögön kívül, ezen 44 hold vetésben üszög nem mutatkozott. És másodosztályu magból eredő többi vetéseimben is, elenyésző kevés üszög. Szint ily eredményről dicsekednek tavali őszi magvevőim is. Az első osztályu mag után csak repülő üszög, másodosztályu után, kis mérvű zárt üszögről is tudósítván; holott mindannyinak szomszédságában tetemes üszög fordul elő.

A Mokri buzát gyönyörű selymes setét pirossága, eladásnál nagyon piacossá teszi és súlyra minőség szerint 77—80 kilogramm közt váltakozik ez idén. Gazdatársaim érdekében tudatom, hogy september elején kezdve, lesz első és másodosztályu nemesített Mokri buzám, vasutra feladva, elsőért 10, másodosztályuért 8 o. é. forint ár mellett hectoliterenként. Zsákot vételárban adom. A buzám Pernolet-rostával kellőleg megválasztva lesz. Megrendelők annak értéke felét beküldve, forduljanak tisztartóm Sófalvi Sándor urhoz bérmentett levélben, Maros-Gombás, utolsó posta Nagy-Enyed. Az érték másik fele vasúti utánvét útján, vagy átvételkor lesz fedezendő.

Zeyk József.

Adatok, Oláhország borkereskedéséről.

A bukaresti osztrák-magyar főkonzul Oláhország borkereskedéséről a következő adatokat közli:

„Románia maga is a bortermelő országokhoz tartozik. A szőlőmivelés itt, ha mindjárt meglehetősen alanti fokon áll is a fejlődésnek, de nagyon régi és kiterjedt. 1875-ben a román szőlők terjedelme 191 ezer 307 pogon volt. (Egy pogon annyi, mint 1 hektár vagy 1 és 7 tized oszt. hold.) A termelt bor mennyisége átlag 10 millió litert tesz évenként.

A legjobb bor terem: „Dalu mare“-ban (fehér és piros) Prahova kerületében; „Dragasani“-ban (fehér) Romnicu-Velcii

kerületében; „Odobekei“-ben (piros) Putha kerületében; „Cotuari“-ban (fehér) Jassy kerületben.

Az új bor árai rendszerint a következők:

közönséges borok vadrája 2 frank. (Egy vadra 12 és fél liter.) Jó bor vadrája 4—5 frank.

A közönséges borok Romániában 2 éven túl nem állanak. A három évig állott jó ó bornak az ára vadranként 15—20 frank.

A romániai borok nagyrészt az országban magában fogyasztják el. Keveset visznek ki Ausztria-Magyarország szomszédos vidékeire és Törökországba. 1874-ben Ausztria-Magyarország felé a kivitt bor értéke tett:

közönséges boré	188,413 fr.
jó boré	32,512 fr.

Törökországba:

közönséges boré	132,351 fr.
jó boré	144 fr.

A külföldről csak luxus-borokat és champagnert visznek Romániába és az Ausztria-Magyarországból behozott borok értéke 1873-ban volt:

Luxus bor	357,899 fr.
Champagner	7,792 fr.

Franciaországból:

Luxus bor	357,634 fr.
Champagner	40,101 fr.

Németországból:

Luxus bor	654 fr.
Champagner	887 fr.

Olaszországból:

Luxus bor	4,257 fr.
---------------------	-----------

Törökországból:

Luxus bor	10,642 fr.
Champagner	160 fr.

Más országokból:

Luxus borok	4,697 fr.
-----------------------	-----------

Összesen 785,755 fr.

Románia külföldről csak jobb borokat hoz be, mivel a közönséges fogyasztást saját termelvényével fedezi. Ausztria-Magyarországból különösen a következő borok vitetnek be:

Piros borok: pozsonyi, sopronyi, rizling, somlói, vöslai; tokaji kis mértékben.

A romániai borkereskedéssel kiválóan foglalkoznak: Palugyay és fia, Pozsonyból. Jálies és Schopf Ferencz, Budapestről. Látke és Seifrics Antal, Pécsről; az erdélyi pincze-egylet Kolozsvártt. Flandorfer és Lenk, Sopronyban. Az Etsch-firma, Pozsonyban utánzott champagnert szállít.

A szállítási költségek, vám, accis stb. Bukarestig 70—80 centiliteres üvegenként. A fakturák többnyire osztrák forintokban, vagy frankban (aranyban) állítatnak ki. A respiro 4—6 hó.

A helybeli (bukaresti) nagyobb szállodák borszükségeit közvetlenül (direct) fedezik. A helybeli firmák között, melyek osztrák-magyar borokkal kereskednek, ajánlhatók: J.

Oressa, Martinovics és fiai, Kosmán, Fr. Pildner, G Rietz. (A két utóbbi erdélyi.)

Az osztrák-magyar borok itt gyarapodnak a közkedveltségben, oly mértékben, a mint ismeretessé lesznek. A bevétel továbbterjesztésének semmi sem áll útjában, ha csak az osztrák-magyar borok árai nem lesznek magasabbak, mint ugyanolyan minőségű külföldi boroké.

Ezen jelentés tartalmából, mi, bortermelő Erdély, mint legközelebbi szomszéd, következő tanuságokat merithetjük:

Oláhország finomabb borszükségletét nem képes önmaga fedezni. Továbbá

A magyar boroknak egész Oláhországban csak a francia versenytársa, melyet most annyival könnyebben legyőzhetünk, minthogy a nálunknál jóval távolabb eső Franciaországot a phylloxera veszedelem megszállva tartja; (lásd párisi tudósításunkat jelen számban.)

Jó lesz azonban szem előtt tartanunk, hogy Oláhországban közönséges borokkal nincs mit keresnünk, de a finomakkal egészen biztos piac áll ott rendelkezésünkre. —

Ingyen orvosság.

(A jármos marhák nyaka feltörése ellen.)

E perczben panaszolja, egy helybeli gazdaember, hogy, a sok esős időben jármazván ökreit, kettőnek feltört a nyaka; eszembe jutott egy ingyen orvosság, mit kötelességemnek tartok, tisztelt gazdatársaimnak ajánlani.

1869-ben midőn boldogult Papp Joákhim (a „Magyar Polgár“ szerkesztőjének édes atyja) eladta a keresztesi birtokát, én mentem Keresztesre tisztnek. A jó öreg ur odamentelem után, még két hónapig lakott Keresztesen, ezalatt igen sok hasznos dolgot tanultam tőle, nyugodjék csendesen! derék egy jó ember volt; ha valakiben egy kis szorgalmat látott, nagyon szerette, becsülte.

Egy alkalommal meglátta az öreg ur, hogy egy kis fazékkal megyek az istálló felé, s kérdezte: mit viszek benne? mondom, hogy az ökrök nyakát akarom fonnyasztott zsírral megkenni, mert fel van törve. Azt mondja reá az öreg ur: Soha se vesztegesd öcsém a zsirt, jobb lesz az egyébre; hanem mindig mosasd meg az ökrök nyakát hideg vízzel, olyankor, a mikor esős időben jármozod.

1869 őszén sok eső lévén, igen sokszor meg kellett az ökrök nyakát mosni; egy alkalommal, a midőn [hazaérkeztek az ekék, az öreg ur is éppen azon perczben érkezik haza Kolozsvárról, a mikor én hatalmasan kiáltok Mózsibéres-bírónak, hogy mossák meg az ökrök nyakát! Az öreg ur azt mondja nekem: „Ne kiabálj öcsém a tornáczból, hanem menj oda és mosasd meg szemed előtt, mert ha a tornáczból akarod az ökrök nyakát mosatni, úgy nem állok jót, hogy nem törik fel az ökrök nyaka!“

Én mentegetőztem, hogy én is e perczben érkeztem haza s én is meg vagyok azva; egy más[kabátot] akarok venni, s azért nem mentem oda. Erre azt mondja az öreg: az ökrök nyaka bizonyosan nincsen megmosva, mert ha én elhanyagolom,

a cseléd sokkal hanyagabb nálamnál; vehetek később is kabátot, hiszen nem vagyok czukor, hogy elolvadjak.

Bizva az én derék székely birámban, határozottan állítottam, hogy dolgát nem hanyagolja el. Az öreg ur fogadást ajánl, hogy még nincsen megmosva az ökrök nyaka; én elfogadom s megtörténik a fogadás (5 drb portorikoba.)

Az istállóba megyünk, s hát egy cseléd sincs ott, kiabállok, s egyszerre jönnek elő mind! kérdelem hol voltatok? mindenik avval állott elé, hogy edényt ketesett, a mivel az ökrök nyakát megmossák. A fogadást én vesztettem el, s azután mindig ott voltam személyesen az ökrök nyaka mosásánál; nem is tört fel ökreim nyaka soha!

Számtalan sokat irhatnék még az én kedves emlékü öreg uramról, a kit én véghetetlenül tiszteltem, szerettem, a kitől én nagyon sokat tanultam. De a többi most nem tartozik ide.*)

Torda-Koppánd, 1878 aug. 4-én.

Karácsony Sándor.

Szakirodalom.

„A mezei gazdaságtan rövid foglalata“ tanuló és gyakorló gazdák használatára, írta Vörös Sándor, a kolozs-monostori m. kir. gazd. tanintézet igazgatója. Ára 1 frt. Kolozsvárt, 1878; 122, lap. Két fő része van: 1) a növénytermelés, 2) állattenyésztés. E hézagpótló szakmunkából, addig míg szakértő ismertetését közölhetnők, tájékoztatóul szolgálhat az „Előszó,“ mely itt következik:

„Azon tapasztalás, hogy a kezdő gyakorló és tanuló gazdáknak csak lassan sikerül szerzett ismereteiket s tapasztalataikat rendszeresíteni s a mezei gazdaság állományát áttekinteni, indított arra, hogy oly vezérfonalat szerkesszek, mely a tanuló és kezdő gyakorló gazdáknak a cselekvésben utmutatóul, az ismeretek szerzésében s rendszeresítésében pedig segítségül szolgáljon.

Azon kezdő gazda, a ki a gyakorlat elsajátítása végett előleges szaktanulmány nélkül egyenesen a mezei gazdaság pezsgő mezejére lép, kiválólag érzi a gazdaság különböző ágai-ban és műveleteiben a tájékoztatás szükségét; de a tájékoztatás szüksége mivel sem csökken még azoknál sem, a kik a mezei gazdaság tüzetes tanulmányozása céljából a gazdasági tanintézetekbe lépnek. Gazdasági tanügyünk újabb szervezete ugyanis egy egész évet rendelvén a gazdasági gyakorlat elsajátítására, a belépők a gyakorlat műveletei közben a szükséges felvilágosításokat megnyerik ugyan szóbelileg vezetőjüktől, de a hallottak megörökítést s az emlékezetben többszörös fölelevenítést kívánják addig is, míg a tanuló előtt az oktatás további sorrendjében a gazdasági tanok tételei egész terjedelmükben kifejtetnek.

E célznak kívántam kiválólag e művecske szerkesztésében szolgálni az által, hogy a mezei gazdaság két főágának, a növénytermelésnek s az állattenyésztésnek főbb mozzanatait, műveleteit s tudnivalóit röviden összefoglaltam s a tanuló gazdák számára jegyzeteket s rövid vezérfonalat, a gazdasági tan-

*) Szívesen vesszük a többit is.

intézeteknél rendeztetni szokott pöttanfolyamok hallgatóinak pedig kézikönyvet szolgáltatni iparkodtam.

Czélomhoz képest csak igen egyszerű előadási modort használhattam s kerülnöm kellett a messzevivő fejtegetéseket, melyek a tulajdonképeni szaktantárgyak feladatát képezik.

Eltelkintve azonban a művecskének kiválólag a kezdő s a tanuló gazdák használatára szánt irányától, legyen szabad hinnem, hogy a gazdaközönségnek ezennel átengedett munkám a helyesen ítélő gyakorlati gazda méltánylásával is találkozzand.

Kapható Demjén I. és Stein János könyvkereskedéseikben Kolozsvárt.

Kolozs-Monostor, 1878 julius hó.“

Szárnyas állatok hizlalása.

A falusi gazdának igen jelentékeny mellékjövedelemforrásul szolgálhat a majorsághizlalás, mert olcsón eszközölhető gabona hulladékkal stb.

Hozzánk is régóta elhatott a stájerorsági hizott kappanok hire. Jó szolgálatot vélünk tenni olvasóinknak, ha az ott követett hizlalási módszert röviden ismertetjük.

Hogy kővér és jóízű szárnyas állatokat nevelhessük: a hizlalás mentől rövidebb ideig tartson. A fiatal szárnyasokat e végre lécezett ketrecekbe zárjuk s a ketrecz fenekét naponként friss poronddal behintjük. Eleségül reggel s délben tejbe áztatott árpadarát adunk és pedig nem többet, mint a mennyit jókedvvel fölszednek s mind megesznek. Este búzát adunk, hasonlólag nem többet, mint a mennyit egyszerre megesznek. Nem szabad felesleg eleségnek a hizó majorság előtt heverni. Inni tejet adunk.

A csirkéket, kappanokat és pulykákat ezen mód szerint 8 napig etetjük, azután labdacsokat készítünk tejjel kevert árpa- és buzalisztpépből, ezeket zsirban megmártogatjuk, s ugy nyeletjük el, naponta két meghatározott órában. Kezdetben kevés számu labdacsoval kell megkezdni a tömést, s naponként egy-egygyel többet kell adni, egészen 15 labdacsig; kappan és pulykánál egészen 20 labdacsig emelkedve.

Minden etetéskor meg kell előbb győződnünk: vajjon megemésztették-e majorságaink az előbb kapott eleséget; s ha begyökben még emésztetlen tápszert találunk: az etetési időt elhalasztjuk mindaddig, míg az állat mindent jól megemésztett. Itallul tejet adunk.

A hizlalási idő 3—4 hétig tart. A libákat 8 napi jó etetés után, kis ólban törökbuzával kezdjük tömni; ivóvizökbe kevés faszenet rakunk, mi az emésztést elősegíti és a májat növeli.

Végre megjegyezzük, hogy Stájerországban, hizlalásra leginkább a Houdan, Dorking és Crève-coeur majorságfajtaakat használják. Kolozsvárt gyönyörű ilyen majorságfajai vannak t. Veress Ferencz urnak, kinél, úgy tudjuk, tojások és csirkék jutányos árért kaphatók.

K. L.

Egyleti mozgalmak.

Rendkívüli választmányi gyűlés 1878 julius 15-én.

Tartott Szabó József alelnöklete alatt. Jelen voltak: Páll Sándor, Szentgyörgyi József, Tompa Károly, Szentgyörgyi Lajos és Walter Lajos, egyleti helyettes titkár.

119. Julius 1-én tartott ülés jegyzőkönyvének felolvasása, — a jelen ülés jegyzőkönyvének hitelesítésére Páll Sándor és Szentgyörgyi Lajos tagtársak kéretnek fel.

120. Háromszéki tanfelügyelő több iskolaszéknek elismervényét az 1877. évi „Erdélyi gazda“ teljes példányainak átvételéről megküldi, — tudomásul szolgál.

121. A pesti áru és érték-tőzsde gabonavásári bizottságának meghívása a budapesti V-ik nemzetközi gabona- és magvásárra, — lapban közöltetvén, tudomásul szolgál.

122. Biharmegyei gazdasági egyesület igazgató választmánya 1878. évi május 30. tartott ülésének jegyzőkönyve, — tudomásul szolgál.

123. Kolozs-monostori m. kir. gazdasági tanintézeti igazgatóság 140 sz. a. átirata, melyben a f. 187⁷/₈ tanév II. félévi vizsgarendjét megküldi s egyúttal a „Gróf Mikó Imre emléke“ című pályadíjra és a „Bors Albet“-féle jutalomdíjra ajánlatot tesz. — a vizgákra képviselőül Szabó József, Páll Sándor, Szentgyörgyi József és Szentgyörgyi Lajos tagtársak kéretnek fel. A pályadíjak kiosztására a gazdasági tanintézet t. igazgatósága által tett ajánlatra vonatkozólag, a választmány a gazd. tanintézet igazgatóságát átiratilag felkérni határozta, hogy 1877. évi január 15. tartott választmányi gyűléséből 18. sz. a. az igazgatósághoz áttett átirata értelmében, jövőre ne csak az ajánlottak nevét, de az ajánlás indoklását is betervejteszteni sziveskedjék.

Hitelesítik:

Páll Sándor, s. k.

Szentgyörgyi Lajos, s. k.

Szabó József

egyleti alelnök.

Walter Lajos,

egyleti helyettes titkár.

Országos vásár Kolozsvártt, aug. 1-én.

(Eredeti tudósítás.)

F. é. július 29. 30. 31 és augusztus 1-én tartott kolozsvári országos vásár szép idővel kezdődött, a két utóbbi napokon azonban megeredtek az ég csatornái s megáztatták az adó-vevőket. A vásár általában gyengének mondható, oka lehet az aratás ideje egyrészt, más részt azonban s ez aggasztóbb, a marhatenyésztés apadása. Jöttek vevők a Királyhágon tuli részekből is, de megfelelő marhákat nem vásárolhatván, a nélkül távoztak. Eladatott 800 drb. ökör, párja 250 frtól — 400 frtig. 500 drb. tehén, párja 140 — 170 frton. 150 két éves tulok, párja 100 — 150 frtig. 80 drb. egy éves tulok, párja 60 — 90 frtig. 90 drb. két éves üszű, 70 — 90 frton. 48 db. egy éves üszű, párja 40 — 50 frton. Ló, 100 drb. párja 250 — 400 frton.

r—s.

Vidéki gazdasági tudósítások.

N.-Doba, 1878 jul. 30.

Vidékünkön a tavasz kezdetétől a jelenig, az időjárás a szélsőségek utáni haladott. A tavasz megerkezéssel megjötték a tartós szárazság napjai, csaknem folytonosan szelek által kísértetve. Azon kevés nedv, a mi a lassanként elolvadt hóból a föld felső rétegében maradt, hirtelen eltűnt s az április-junius hónapokban párszor megjelent harmatszerű eső nem áztatván meg szántóföldjeink száraz hantjait: málovetéseink ritkán, sőt igen sok helyen ki sem keltek.

Julius esővel köszöntött be, csak hogy a levogót meghűtve, a növények fejlődését lassította, míg a hetek óta a föld barázdáiban

szárazon hevert málészemeket kikelésre juttatta. S habár e hó folytán gyakran jelentkezett, eső a mezei munkák folyamát nagy mérvben akadályozta; habár sok helyeken a különben is vékony szénarendeket mindjárt-mindjárt megáztatván, itt-ott hasznavehetetlenné tette: mégis úgy hervatag kerti veteményeink felvidítására, mint általában tavaszi vetéseink erősödésére, gyarapodására igen jótékony befolyással vala.

Buzaterményünk mindamellert is jónak mondható, mind száma, mind szemének épsége s eresztőségére nézve. Mert midőn egy 17 kévéből álló kereszt 80—90 liter körül ad tiszta, üszög nélküli búzát: ez elég jó termésnek nevezhető. Zab és alakorvetéseink is jók; míg máléterményeink, fennirt okok miatt, kevés kivétellel gyengék.

Minden terményeink között, úgy mennyiség, mint fejlődöttség tekintetében lepmosolygóbb reménnyel tölti el szívünket a szőlőtermés, mely, ha a jó Isten csapást nem hocsát reá, évek óta nem volt gazdag szüretre jogosít bennünket, s ha rendes meleg időjárás lesz, minőség tekintetében is a jobb évek termései sorába fog tartozni. Másféle gyümölcsseink gyérebbe, itt-amott találhatók, a hol a hernyók sokasága, melyeknek pusztításait a nagy rész jónak látta összedugott kézzel nézni, elpusztítani képtelen volt.

Nem lenne felesleges, ha jövőben politikai közegeink a hernyopusztításra vonatkozó rendeleteiknek — bár büntetés mellett — érvényt szereznének, mert sokszor tapasztalhatjuk, hogy a gyarló ember önjavát nem ismeri, s ha igen, ennek megszerzése s biztosítására szükséges eszközöket használni nem akarja. Már pedig úgy Nagy- és Kis-Dobán, mint szomszéd Diósd és más tövisháti községekben, hol oly sok nemes faj, gyümölcsfák vannak, hol nem az értelmiség, de az alsóbb osztály is a gyümölcs-nemesítés s termeléssel oly kiváló előszeretettel s szakértelemmel foglalkozik: a gyümölcsészet tekintélyes jövedelem-forrásnak mondható.

Ha jelzett községekben, saját fáiról, már martiuson kezdve a hernyófészkeket s később a szétterjedt hernyókat mindenki pusztította volna; ha nem bizattuk volna magunkat azzal, hogy a hideg tavasz elpusztítandja: akkor most nem kellene annyira sajnálkoznunk gyümölcsfáink felett, miket a hernyók pusztítása, ha talán ki nem száraztott is, de a jelen és jövő évi terméstől megfosztott.

Ez évi hanyag eljárás káros következménye szolgáljon jövőre tanulsággul!

B. K.

Czelna, 1878 aug. 3-án.

Az aratás, hordás be van végezve. Az eredmény kielégítő. 26 kevés kalongyája a búzának ereszt 50—70, rozsnek 70—100 liter. Üszög csak nagyon ritka helyt mutatkozott. Sok esőnk van és ennek folytán sok rosz szénánk lesz. Török búzáink szépek. Szőlőink nem szeretik az időjárást, nem fejlődnek.

Albert Elek.

A szerkesztő postája. A következő cikkeket vettük: **R. K.**-től, új hordók előkészítése. — **X.**-től, a henger feladata. — **E. K.**-től. A szénacsinálásról és a lőtartásnál figyelembe veendő szabályok. — A kívánt határidő a dolog természetéből foly. — **E. L.** Veres Dániel lakatai. —

Lapunk zártakor vesszük a tudósítást, hogy a Oidium Tuckeri Gyéresen és Csánban fellépett. Jövő számunkban bővebben. —

Piaczi árainkat illetőleg

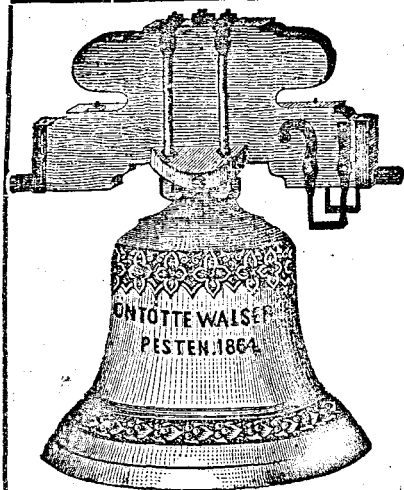
megjegyezzük, hogy a hectoliter árának átszámítása a régi mértékre nagyon egyszerű: az összeg egy tizedrészét leütve, a maradék a gyakorlat igényeihez képest elég pontosan három véka árának felel meg. P. o. buza hectoliterje 800 kr., leütve a tizedrészét, 80 krt, marad 720. kr., mint három véka, tehát 240 kr., mint egy vékának ára!

Felelős szerkesztő: SZABÓ SÁMUEL.

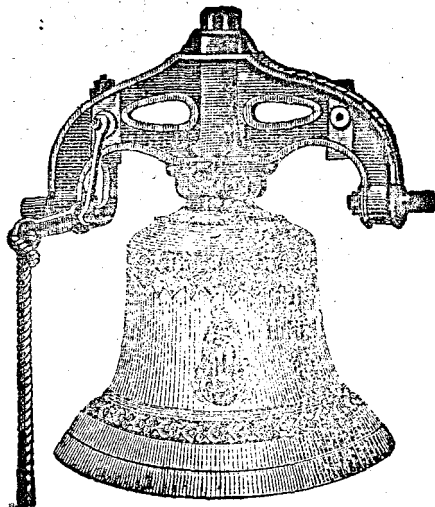
H I R D E T É S.

Tömlő-orosk, kovács-fúvók, takaró-ponyvak, tized mérleg és súlyok.

kerti- és kézi fecskendők, tüzi vedrek, pemetek, toló- és mászó létrák

Harangok
fa és vaskalappal.
Tűzoltó szerelvények.
Borlehúzó gépek
teljesen felszerelve.
Gummi és kender
tömlők, gummi kö-
penyegek.
Szivattyus és házi
kutak, azonkívül

rugany-mérga és guttaperga áruk minden széfa, nevezete-
sen lapok, szellentyűk, zárkarikák, zsinórok

szerező és javító műhelye; elvállal kutak, gépek és vízvezetések berendezését és javítását (32-52.) (3.)

WALSER FERENCZ első magyar gép- és tűzoltó szerek gyára, harang és érczöntöde Budapesten,
főkraktár Kolozsvártt, bel-monostor utca 12. szám.

villanyos házi és szoba-távirdek, vezetékek tűzoltó egyletek részére

P i a c z i á r a k.

A h e t i v a s á r			Egy hectoliter (=70 kupa)						100 kilo		1 köbméter	1 kilo
h e l y e	napja		tiszta buza	elegy buza	rozs	árpa	zab	törökbuza	széna	szalma	tűzifa	marhahús
á r a k r a j o z á r o k b a n												
Bonterce			—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brassó			—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Csik-Szereda			—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Décs			—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Déva			—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Erzsébetváros			—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Fogarás			—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
M.-Yehérvár	jul.	13	900	750	700	—	—	625	—	—	—	—
Gy.-Sz.-Miklós			—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kolozsvár	aug.	8	618	488	358	—	228	683	240	140	300	42
M.-Vásárhely			—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Nagy-Enyed			—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
M.-Szeben	aug.	6	700	570	400	450	280	580	180	100	300	40
Szegesvár			—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
S.-Sz.-György	jul.	29	920	890	550	500	300	525	250	160	250	36
Szamosújvár			—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Sz.-Régen	aug.	1	675	525	350	238	215	562	200	110	220	28
Sz.-Údvárhely	jul.	30	800	700	625	—	300	700	170	50	180	28
Torda			—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
V.-Hunyad			—	—	—	—	—	—	—	—	—	—

Melléletek

100 darabonként 1 forint 40 kr-ával számíthatnak.

A hirdetés szövegét a t. megrendelők minden külön díj nélkül tot-
szós szerint akarhányszor változtathatják.

Az „Erdélyi gazda“ hirdetési díjszabályzata.

A kívánt tér megnevezése	1 1-3 1-6 1-12 1-18 1-24 1-30 1-36 1-42 1-52										
	szori hirdetésnél										
	fizetendő forint										
10/10 v. egész oldal	8	24	45	85	120	160	180	200	220	260	
8/10 v. fél „	4	12	23	43	60	80	90	100	110	130	
4/10 v. negyed „	2	6	12	22	30	40	45	50	55	65	
2/10 v. nyolczad oldal	1-50	4-50	8	12	16	22	24	26	28	33	
1/10 v. tizenhatod „	1	3	4	6	8	11	12	13	14	17	

Ezenkívül 30 kr. bélyegdíj annyiszor, a hányszor a hirdetés megjelenik.

Egyletünk t. tagjai és lapunk t. előfizetői

25% vagyis egy negyedrezt engedményben részesülnek, ha hirdetésük beküldésekor tagsági vagy előfizetői minőségükre hivatkoznak.